

Kieliverkosto (<https://www.kieliverkosto.fi/fi>)

Korkeakoulujen kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille ja kansainväliselle henkilökunnalle tarjottava kotimaisten kielten opetuksen ja oppimisen tuki – opintohallinnon näkökulma

Syksyllä 2021 selvitettiin korkeakoulujen kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille ja kansainväliselle henkilökunnalle tarjottavan kotimaisten kielten opetuksen ja oppimisen tuen tämänhetkistä tilannetta. Selvityksen toteutti usean korkeakoulun yhteinen Kielibuusti-hanke, jossa kehitetään kotimaisten kielten koulutusta niin, että se vastaa tehokkaammin Suomeen rekrytoitavien ja maassa jo olevien kansainvälisten osaajien kielitaitotarpeisiin. Tämä artikkeli tarkastelee korkeakoulujen tarjoamaa kotimaisten kielten oppimisen tukea opintohallinnon näkökulmasta.

Julkaistu: 23. maaliskuuta 2022 | Kirjoittaneet: Tanja Asikainen-Kunnari, Krista Heikkilä ja Johanna Komppa

Korkeakoulujen kotimaisten kielten opintojen tarjonta -kysely

Kielibuusti (<https://kielibuusti.fi/>)-hanke kartoitti syksyllä 2021 verkkokyselyn avulla korkeakoulujen kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille ja kansainväliselle henkilökunnalle tarjottavan kotimaisten kielten opetuksen ja oppimisen tuen tämänhetkistä tilannetta. Kysely perustui vuonna 2016 toteutettuun *Kotimaisten kielten koulutustarjonta kansainvälisille korkeakouluopiskelijoille* -selvitykseen (Saarinen, Vaarala, Haapakangas & Kyckling 2016), ja siinä otettiin huomioon vuoden 2016 selvityksessä esiin nostettuja haasteita, joihin pyydettiin nyt korkeakoulujen näkemyksiä. Kielibuustin tekemässä kyselyssä oli mukana myös joitain kysymyksiä korkeakoulujen kansainvälisen henkilökunnan kielikoulutuksesta.

Kysely kohdennettiin kahdelle vastaajajoukolle: korkeakoulussa kotimaisten kielten opetusta järjestävälle taholle sekä korkeakoulun opintohallinnolle. Vastauksissa pyydettiin tarkastelemaan tilannetta lukuvuoden 2021–2022 näkökulmasta. Tarkastelemme tässä artikkelissa korkeakoulujen opintohallinnolle lähetetyn kyselyn vastauksia, ja käsittelemme opetusta järjestävien tahojen vastaukset myöhemmin Kieli, koulutus ja yhteiskunta -lehdessä julkaistavassa artikkelissa.

Korkeakoulujen opintohallinnolle osoitettuun kyselyyn vastasi 23 korkeakoulua, joista yliopistoja oli 7 ja ammattikorkeakouluja 16. Vastaukset kattavat kaksi kolmasosaa Suomen korkeakouluista: kyselyyn vastasi puolet yliopistoista ja 70 % ammattikorkeakouluista. Lomakkeen täyttämiseen osallistui 1–10 henkilöä korkeakoulusta riippuen. Vastauksia koordinoineet henkilöt työskentelivät esimerkiksi koulutuksen ja opiskelijapalveluiden kehittämisen sekä kansainvälisten asioiden asiantuntijoina ja päällikköinä.

Kaikki vastanneet korkeakoulut järjestävät suomen kielen opetusta ja yhdeksän korkeakoulua järjesti myös ruotsin kielen opetusta kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille. 16 korkeakoulua tarjoaa henkilökunnalleen suomen ja/tai ruotsin kielen kursseja.

Kotimaisten kielten opintojen pakollisuus tutkinnoissa

Vuonna 2016 julkaistussa selvityksessä (Saarinen ym. 2016) tarkasteltiin kotimaisten kielten opetuksen pakollisuutta ja vapaaehtoisuutta. Syksyllä 2021 kyselyyn vastanneista korkeakouluista suurin osa ilmoitti, että korkeakoulussa on tehty yleiset linjaukset kotimaisten kielten osuudesta tutkinnoissa.

Alempaan korkeakoulututkintoon tähtääviä englanninkielisiä koulutusohjelmia on tarjolla ammattikorkeakouluissa enemmän kuin yliopistoissa. Ammattikorkeakoulujen englanninkielisissä koulutusohjelmissa kotimaisten kielten opinnot ovat pakollisia kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille. Avovastausten mukaan tutkinnon pakollisten opintojen määrä vaihtelee 3 opintopisteestä (op) 25 opintopisteeseen. Mediaani on 9 op, joka on samansuuruinen kuin vuoden 2016 kyselyssä, ja vuoden 2016 kyselyn tulosten tapaan voidaan todeta, että linjaukset ovat hyvin alakohtaisia (Saarinen ym. 2016, 27, 34). Jos yliopisto tarjoaa englanninkielisen kandiohjelman ja siihen on sijoitettu pakollisia kotimaisten kielten opintoja, opintopistemääräksi mainittiin 6 op tai tavoitetaivotasoksi kuvattiin A1.

Ylempään korkeakoulututkintoon tähtäävissä englanninkielisissä koulutusohjelmissa pakollisia kotimaisten kielten opintoja on huomattavasti vähemmän kuin alempaan korkeakoulututkintoon tähtäävissä koulutusohjelmissa. Jos tutkintoon oli sijoitettu pakollisia kotimaisten kielten opintoja, opintopistemääräksi mainittiin 4–5 op. Lisäksi yhdessä yliopiston vastauksessa tuotiin esiin, että maisteriopinnot opiskelijan tulee suorittaa 3 op joko suomen tai ruotsin kielen opintoja, ellei hän ole osoittanut kotimaisten kielten taitoa alemman korkeakoulututkinnon yhteydessä. Tilanne on siis edelleen sama kuin vuoden 2016 kyselyssä, jossa todettiin, että ylempissä korkeakoulututkinnoissa kansainvälisten opiskelijoiden kielenoppistarvetta ei juuri huomioida eikä oppimista tueta tutkinnon rakenteen tasolla (Saarinen ym. 2016, 34).

Yhdessäkään yliopistossa tohtoriopintojen vaatimuksiin ei edelleenkään kuulu kotimaisten kielten opintoja, vaikka niitä kansainvälisille opiskelijoille toki suositellaan ja niitä voi sisällyttää tutkintoon valinnaisina opintoina.

Vastaajia pyydettiin arvioimaan, onko korkeakoulussa keskusteltu opintojen pakollisuuteen mahdollisesti tulossa olevista muutoksista. Pääsääntöisesti vastaajat raportoivat, että muutoksia ei ole tulossa, mutta tarkennettiin, että keskusteluja on käyty ja käydään parhaillaan opetussuunnitelmauudistusten yhteydessä. Joissakin yliopistoissa englanninkielisiin tutkinto-ohjelmiin (alemmat ja ylemmät tutkintoasteet) tulee kansainvälisille opiskelijoille pakollisia suomen kielen tai suomalaisen kulttuurin opintoja, ja joissakin yliopistoissa uudistus koskee vain uusia englanninkielisiä tutkinto-ohjelmia. Joissakin ammattikorkeakouluissa on Talent boost -toimintaohjelman (<https://tem.fi/talent-boost>) myötä keskusteltu kotimaisten kielten opintojen lisäämisestä. Keskustelu kotimaisten kielten osuudesta myös tohtorikoulutuksessa on virinnyt joissakin yliopistoissa, vaikkakaan opintojen pakollisuus ei ole esillä.

Vuoden 2016 kyselyssä esitettiin haasteita ja kehittämisehdotuksia, joista yksi liittyi korkeakoulujen seurantaan siitä, missä asiantuntijatehtävissä kotimaisten kielten osaaminen on välttämätöntä, jotta kotimaisten kielten opintojen pakollisuutta ja valinnaisuutta voidaan arvioida työllistymisen näkökulmasta. Vuoden 2021 kyselyn perusteella tällaista systemaattista seurantaa ei vaikuta olevan. Vaikka korkeakoulut seuraavat vastavalmistuneiden ja alumnien työllistymistä esimerkiksi kyselyin, tämä seuranta tuottaa satunnaisesti tietoa kansainvälisten opiskelijoiden työllistymiseen vaikuttavasta ja työelämässä tarvitsemasta kotimaisten kielten taidosta. Tieto vaikuttaa olevan hajallaan koulutusohjelmissa ja henkilöstöllä, joka vastaa työelämäyhteistyössä tehtävistä opinnoista.

Kotimaiset kielet esillä korkeakoulujen strategiassa

Vuonna 2016 havaittiin, että kotimaisten kielten opetus kansainvälisille opiskelijoille ei ollut voimakkaasti esillä korkeakoulujen kansainvälistymisstrategioissa (Saarinen ym. 2016, 27). Miten kotimaiset kielet – niiden opetus ja oppiminen – ovat esillä korkeakoulujen strategioissa, toimenpideohjelmissa tai muissa linjauksissa nyt? Kyselyn perusteella korkeakoulujen kesken on paljon vaihtelua. Kolmasosa vastaajista kuvasi, että strategian tasolla ei määritellä mitään tavoitteita kansainvälisten opiskelijoiden kotimaisten kielten opetukselle. Osalle vastaajista asia oli puolestaan jäänyt epäselväksi tai vaikka jonkinlainen yhteys korkeakoulun strategian ja kotimaisten kielten opetuksen välillä nähtiinkin, sitä ei osattu tarkentaa.

Kuitenkin puolet vastanneista totesi, että korkeakoulun strategiassa tai vastaavassa (kansainvälistymisstrategia, strategian toimenpideohjelma, muut linjaukset) on määritelty tavoitteita kansainvälisten opiskelijoiden suomen kielen opetukselle ja/tai oppimiselle; ruotsin kielestä ei tällaisia mainintoja noussut vastauksissa esiin. Näissä määritellyissä tavoitteissakin on vastausten perusteella paljon vaihtelua: osassa strategioista tavoitteeksi on määritelty se, että suomen kieltä kannustetaan opiskelemaan tai että opiskelijoiden mahdollisuudesta opiskella suomen kieltä huolehditaan. Muutamassa vastauksessa taas todettiin, että

korkeakoulun strategiassa tai sen toimenpideohjelmassa määritellään tavoitteiksi suomen kielen osaamisen varmistaminen ja siten opiskelijoiden tukeminen työllistymisessä sekä integroitumisessa suomalaiseen yhteiskuntaan.

Vuonna 2016 puolet vastanneista ilmoitti, että heidän korkeakoulullaan oli kansainvälistymisstrategia tai vastaava (Saarinen ym. 2016, 27). Nyt suurin osa syksyn 2021 kyselyyn vastanneista mainitsi, että heidän edustamassaan korkeakoulussa on kansainvälistymisstrategia, ja kotimaisten kielten oppimisen näkökulma on strategiadokumenteissa aiempaa paremmin esillä, joskin edelleen linjauksia tehdään myös koulutusohjelmatasolla.

Monikielisuuden ja kielellisen moninaisuuden tukeminen korkeakoulu yhteisöissä

Kyselyssä pyrittiin myös kartoittamaan korkeakoulujen monikielisyyttä ja kielitaitojen huomioimista varsinaisen kielenopetuksen ulkopuolella.

Vastausten perusteella korkeakoulu yhteisöjen monikielisuuden ja kielellisen moninaisuuden tukeminen ja edistäminen ei ole vielä laajalti esillä oleva teema korkeakoulukentällä. Saman suuntaisista tuloksista kerrotaan myös Suomi/ruotsi toisena kielenä -opetuksen nykytilan arviointi -raportissa (2022, 191–192). Joissain kyselyn vastauksissa todettiin, että aiheesta on alettu käydä keskustelua. Muutamassa vastauksessa nostettiin myös esille, että monikielisyyttä tuetaan tarjoamalla muiden kuin kieliaineiden opettajille sekä harjoittelujen ohjaajille täydennyskoulutusta monikulttuurisuudesta, monikielisyydestä ja/tai monikielisten ryhmien opettamisesta. Useammassa vastauksessa sen sijaan todettiin, että kielellistä moninaisuutta tuetaan korkeakouluissa nimenomaan englannin kielen täydennyskoulutuksella, jota tarjotaan opettajille ja opinto-ohjaajille (ks. englanniksi opettaville tarjottavasta tuesta myös Suomi/ruotsi toisena kielenä -opetuksen nykytilan arviointi 2022, 193).

Kyselyssä kartoitettiin myös, tarjoavatko korkeakoulut sekä suomenkielisille että kansainvälisille opiskelijoille tarkoitettuja yhteisiä kursseja (muita kuin kielikursseja), joissa opetus tapahtuu pääsääntöisesti kotimaisilla kielillä. Neljäsosa vastauksista oli myönteisiä, mutta hieman alle puolet vastanneista oli sitä mieltä, että tällaisia yhteisiä kursseja ei järjestetä. Kolmasosa vastanneista ei puolestaan osannut vastata kysymykseen. Esimerkkejä suomenkielisten ja kansainvälisten opiskelijoiden yhteisistä kursseista antoi kahdeksan vastaajaa: Yhdessä vastauksessa todettiin, että yhteinen opetustarjonta on englanniksi, ja toinen vastaaja antoi esimerkin ”sekakielisestä” kurssista, jossa opetus on suomeksi, mutta suoritukset voi tehdä englanniksi. Kaikkien muiden vastausten mukaan yhteinen opetustarjonta tarkoittaa sitä, että kansainväliset opiskelijat voivat osallistua suomenkielisille kursseille, mikäli heidän kielitaitonsa siihen riittää.

Kotimaisten kielten taitovaatimus ja opintotarjonta kansainväliselle henkilöstölle

Syksyn 2021 kyselyssä kartoitettiin myös korkeakoulujen kansainväliselle henkilöstölleen tarjoamaa kotimaisten kielten oppimisen tukea sekä mahdollisia kotimaisten kielten taitovaatimuksia. Noin kaksi kolmasosaa (16/23) kyselyyn vastanneista ilmoitti järjestävänsä lukuvuonna 2021–2022 kansainvälisille työntekijöilleen suomen ja/tai ruotsin koulutusta itse tai ostamalla palvelun. Näistä seitsemässä korkeakoulussa on tarjolla sekä suomen että ruotsin kielen opintoja.

Avovastauksissa tuli esiin erilaisia toteutustapoja. Muutama korkeakoulu ilmoitti järjestävänsä vain henkilökunnalle tarkoitettuja kursseja, kun taas useammassa vastauksessa mainittiin, että henkilöstö voi osallistua opiskelijoille tarjottaville suomen ja ruotsin kielen kursseille. Alkeistason kieliopintoihin voi myös olla tarjolla itseopiskelukurssi. Kaksi korkeakoulua tarjoaa suomen kielen kursseja myös työntekijöidensä perheenjäsenille. (Ks. myös Suomi/ruotsi toisena kielenä - opetuksen nykytilan arviointi 2022, 184.)

Korkeakoulut kannustavat kansainvälisiä työntekijöitään kotimaisten kielten taidon kehittämiseen pääasiallisesti tarjoamalla maksuttomia kieliopintoja ja mahdollisuuden käyttää opintoihin työaikaa. Tiedottamisessa hyödynnetään esimerkiksi korkeakoulun intranetiä ja uutiskirjeitä. Asia voidaan ottaa puheeksi myös kehityskeskustelussa. Uusille työntekijöille kieliopintojen mahdollisuudesta pyritään kertomaan jo perehdytysvaiheessa. (Ks. myös Hautamäki 2022, 48.) Muutama vastaaja totesi, että korkeakoulussa ei ole yhtenäistä linjaa kielikoulutukseen ohjaamisessa tai siihen osallistumisessa. Esihenkilö on avainasemassa ja koulutustarpeita ratkotaan tapauskohtaisesti.

Korkeakouluilta kysyttiin, vaativatko ne kansainvälisiä työntekijöitään saavuttamaan jonkin suomen tai ruotsin kielen taitotason ja jos vaativat, minkä tason ja minkä ajan kuluessa. Kyselyyn vastanneista korkeakouluista 20 ilmoitti, että työntekijöiden ei edellytetä saavuttavan mitään tiettyä kielitaitotasoa. Kaksi korkeakoulua ei osannut sanoa, onko korkeakoulussa käytössä jokin taitotasovaatimus. Vain yksi korkeakoulu ilmoitti, että se voi asettaa taitotasovaatimuksen, ja tällöin aikataulu määritellään työtehtävien sisällön mukaan.

Toisin kuin Kielibuustin toteuttamassa kyselyssä Acatiimi-lehden raportoimassa kyselyssä (Hautamäki 2022, 50) yliopistot nostavat esiin suosituksia ja jopa vaatimuksia kotimaisten kielten osaamiselle. Kyselyjen tulokset näyttävät olevan ristiriidassa keskenään, ja voisikin olla tarpeen selvittää lisää, missä määrin yliopistoilla ja korkeakouluilla todella on kielitaitovaatimuksia henkilöstölleen, miten vaatimuksista tiedotetaan, miten ne toteutuvat rekrytointitilanteissa, miten kielitaitovaatimusten saavuttamista tuetaan työssä ja mitä tapahtuu, jos vaatimuksia ei saavuta.

Konkreettisia toimia

Suomen hallitus linjasi kevään 2021 puoliväli- ja kehysriihessään (Hallituksen linjaukset puoliväli- ja kehysriihessä 2021, ks. myös Valtioneuvoston koulutuspoliittinen selonteko 2021), että uusien ulkomaalaisten tutkinto-opiskelijoiden määrä pyritään kolminkertaistamaan vuoteen 2030 mennessä ja samalla opiskelijoiden Suomeen jääminen ja työllistyminen pyritään nostamaan 75

prosenttiin. Tämä on myös korkeakoulujen kotimaisten kielten opetuksen haaste: kotimaisten kielten taito on keskeisessä asemassa suomalaisen yhteiskuntaan asettumisessa. Nostamme artikkelimme lopuksi pohdittavaksi muutamia kyselyn avovastauksissa esiin nousseita konkreettisia toimia, joilla korkeakouluissa pyritään kotimaisten kielten opintoja tukemaan.

Vastauksissa tuli esiin, että joissakin yliopistossa opiskelijat ohjataan kehittämään kielitaitoaan edistyneemmän tason kielikursseille sen sijaan, että aiempia kotimaisten kielten opintoja hyväksiluetaisiin suoraan. Tällä pyritään kannustamaan ja tukemaan kielitaidon kehittymistä, vaikka tämän voidaan toisaalta nähdä hidastavan opintoja ja valmistumista.

Joissakin ammattikorkeakouluissa on otettu käyttöön malli, jossa lukuvuosimaksuvelvollisten opiskelijoiden mahdollisuus apurahaan on liitetty suomen kielen taidon kehittymiseen. Malli on toki voimakas niin opiskelijan kuin korkeakoulun kannalta, mutta mikäli kotimaisten kielten opiskeluun ja kielitaidon kehittymiseen on tarjottu riittävä tuki, sitouttaa tämä malli myös korkeakoulun ja tutkinnon rakenteet tukemaan kielen oppimista.

Moni korkeakoulu ilmoitti, että henkilöstöä ohjataan osallistumaan opiskelijoille tarjottaville kursseille. Voisi olla tarpeen selvittää, onko tämä henkilöstölle mielekkäin tapa kehittää omaa ammatillista kielitaitoaan. Yksittäisissä vastauksissa tuli esiin, että kansainvälisen henkilökunnan kotimaisten kielten taidon kehittymistä voidaan tukea myös vaikkapa sopimalla lähityöyhteisön kesken, miten suomen kieltä käytetään arkipäivän tilanteissa tai järjestämällä oma suomen kielen kurssi heille, joiden suomen kielen opiskelu on jostain syystä takunnut, ja näin auttamalla heidät takaisin kielen oppimisen pariin. Myös perheenjäsenille tarjottu mahdollisuus osallistua kielikurssille voi toimia kannustajana.

Vaikka korkeakouluissa on tehty ja tehdään toimia kotimaisten kielten oppimisen tukemiseksi, vastauksissa nostettiin esiin myös laajemmin yhteiskunnassa esillä oleva toimintatapa: kommunikaation kieli vaihdetaan helposti englanniksi, kun vuorovaikutustilanteessa on joku, jonka kotimaisten kielten taito tulkitaan jollain tapaa puutteelliseksi ja vahvaksi kieleksi arvellaan englantia. Kyse on asenteesta kotimaisten kielten käyttöä sekä kielenoppijoita kohtaan. Tämä nähdään ongelmana myös korkeakoulu yhteisössä. Kotimaisten kielten opetuksen kehittäminen ja lisääminen ei ratkaise ongelmaa, jos samanaikaisesti moni korkeakoulu ilmoittaa tukevansa kielellistä moninaisuutta nimenomaan suomen/ruotsinkielisen henkilöstön englannin kielen täydennyskoulutuksella sen sijaan, että se tukisi henkilökuntaa toimimaan kielitietoisesti. Kotimaisten kielten opetuksen asiantuntijoiden on tärkeää pitää yllä julkista keskustelua, jotta asenteita voidaan yhdessä muuttaa.

Tanja Asikainen-Kunnari on yliopisto-opettaja Helsingin yliopistossa.

Krista Heikkilä on Kielibuustin projektikoordinaattori Helsingin yliopistossa.

Johanna Komppa on yliopistonlehtori Helsingin yliopistossa.

Kielibuusti (<https://kielibuusti.fi/>)-hankkeessa kehitetään suomen ja ruotsin kielen koulutusta. Tavoitteena on vastata Suomeen rekrytoitavien ja maassa jo olevien kansainvälisten osaajien kielitaitotarpeisiin nykyistä tehokkaammin. Hanke toteutetaan Aalto-yliopiston, Haaga-Helia-ammattikorkeakoulun, Helsingin yliopiston, Laurea-ammattikorkeakoulun ja Metropolia-ammattikorkeakoulun yhteistyönä.

Lähteet

Hallituksen linjaukset puoliväli- ja kehysriihessä 2021. Valtioneuvosto 29.4.2021.

<https://valtioneuvosto.fi/-/10616/hallitus-paatti-vaalikauden-lopun-linjauksista-ja-vuosien-2022-2025-julkisen-talouden-suunnitelmasta>

Hautamäki, T. 2022. Too few people study Finnish or Swedish. - *Acatiimi* 1/2022, s. 46–50.

<https://acatiimi.fi/2022/02/07/too-few-people-study-finnish-or-swedish/>

(<https://acatiimi.fi/2022/02/07/too-few-people-study-finnish-or-swedish/>)

Valtioneuvoston koulutuspoliittinen selonteko 2021. Valtioneuvoston julkaisuja 2021:24.

<http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-383-622-8> (<http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-383-622-8>)

Saarinen, T., Vaarala, H., Haapakangas, E.-L. & Kyckling, E. 2016. *Kotimaisten kielten koulutustarjonta kansainvälisille korkeakouluopiskelijoille*. Soveltavan kielentutkimuksen keskus, Jyväskylän yliopisto. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-39-6632-4> (<http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-39-6632-4>)

Suomi/ruotsi toisena kielenä -opetuksen nykytilan arviointi 2022. Owalgroup ja OKM.

https://owalgroup.com/wp-content/uploads/2022/03/S2-opetuksen_arviointi_170322.pdf

(https://owalgroup.com/wp-content/uploads/2022/03/S2-opetuksen_arviointi_170322.pdf)

Artikkeliin viittaaminen

Asikainen-Kunnari, T., Heikkilä, K. & Komppa, J. (2022). Korkeakoulujen kansainvälisille tutkinto-opiskelijoille ja kansainväliselle henkilökunnalle tarjottava kotimaisten kielten opetuksen ja oppimisen tuki – opintohallinnon näkökulma. *Kieli, koulutus ja yhteiskunta*, 13(2). Saatavilla:

<https://www.kieliverkosto.fi/fi/journals/kieli-koulutus-ja-yhteiskunta-maaliskuu-2022/korkeakoulujen-kansainvalisille-tutkinto-opiskelijoille-ja-kansainvaliselle-henkilokunnalle-tarjottava-kotimaisten-kielten-opetuksen-ja-oppimisen-tuki-opintohallinnon-nakokulma> (<https://www.kieliverkosto.fi/fi/journals/kieli-koulutus-ja-yhteiskunta-maaliskuu-2022/korkeakoulujen-kansainvalisille-tutkinto-opiskelijoille-ja-kansainvaliselle-henkilokunnalle-tarjottava-kotimaisten-kielten-opetuksen-ja-oppimisen-tuki-opintohallinnon-nakokulma>)